

2006. július 4., kedd

P6_TA(2006)0294

A pénzügyi szolgáltatási ágazat konszolidációja

Az Európai Parlament állásfoglalása a pénzügyi szolgáltatási ágazat további konszolidációjáról (2006/2081(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU pénzügyi ágazatának határokon átnyúló konszolidációjáról szóló, 2005. október 26-i bizottsági munkadokumentumra (SEC(2005)1398),
 - tekintettel az „EU-n belüli befektetések a pénzügyi szolgáltatási ágazatban” című 2005. október 21-i bizottsági közleményre ⁽¹⁾,
 - tekintettel „A pénzügyi piacok keretrendszerének megvalósítása: cselekvési terv” című 1999. május 11-i bizottsági közleményre (pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó cselekvési terv) (COM(1999)0232),
 - tekintettel a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó 2005-2010 közötti politikáról szóló, 2005. december 1-jei bizottsági fehér könyvre (COM(2005)0629),
 - tekintettel a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
 - tekintettel a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó bizottságok új szervezeti felépítésének létrehozásáról szóló, 2005. március 9-i 2005/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽³⁾,
 - tekintettel az európai részvénytársaság (SE) státútumáról szóló, 2001. október 8-i 2157/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) ⁽⁵⁾, és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőkemegfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (átdolgozás) ⁽⁶⁾,
 - tekintettel az európai uniós pénzügyi piacok integrációjának jelenlegi helyzetéről szóló, 2005. április 28-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
 - tekintettel 2002. november 21-i állásfoglalására a prudenciális felügyelet szabályairól az Európai Unióban ⁽⁸⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A6-0170/2006),
- A. mivel az EU gazdasága globális és hazai szinten is különböző kihívásokkal néz szembe, mint például az erős verseny, a lassú gazdasági növekedés, az előregedő népesség és a nyugdíjterhek növekedése,
- B. mivel a pénzügyi piacok stabilitására és biztonságára irányuló céljának egyenlőnek kell lennie a törekvéssel, hogy csökkentsék a határokon átnyúló tevékenységek akadályait a pénzügyi tevékenységek vonatkozásában,
- C. mivel az erős, stabil és hatékony pénzügyi piacok és pénzügyi intézetek létfontosságúak az EU különböző gazdasági szereplői finanszírozási szükségleteinek kielégítése, valamint a növekedés és a foglalkoztatás növelése szempontjából,

⁽¹⁾ HL C 293., 2005.11.25., 2. o.

⁽²⁾ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

⁽³⁾ HL L 79., 2005.3.24., 9. o.

⁽⁴⁾ HL L 294., 2001.11.10., 1. o.

⁽⁵⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁶⁾ A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

⁽⁷⁾ HL C 45. E, 2006.2.23., 140. o.

⁽⁸⁾ HL C 25. E, 2004.1.29., 394. o.

2006. július 4., kedd

- D. mivel egy stabil és versenyképes pénzügyi szolgáltatási ágazat élvezi a fogyasztók bizalmát, amennyiben az magas szintű fogyasztóvédelmen alapul,
- E. mivel a konszolidáció megteremti a méret- és a választékgazdaságosság, a szinergiák és a költséghatékonyság lehetőségét, és ha ez a piac további integrációjával párosul, a piacok likviditásának és teljesítményének előmozdítása révén ösztönözheti a növekedést,
- F. mivel az uniós és a nemzeti politikai döntéshozók szerepe az, hogy a növekedést serkentő, az EU gazdaságának versenyképességét javító, egyenlő versenyfeltételeket biztosító, a piaci hatékonyságot, integritást, átláthatóságot és a pénzügyi rendszer stabilitását óvó, a betéteseket, befektetőket és biztosítottakat védő szabályozási és felügyeleti keretet hozzanak létre,
- G. mivel a politika fő célja a fogyasztói igények és a minőségi termékek választékában megjelenő sokszínűség kell, hogy legyen ebben az ágazatban,
- H. mivel kellő figyelmet kell fordítani az egyesülésekben és felvásárlásokban (M & A) részt vevő pénzintézetekben fontos érdekelt félként megjelenő munkavállalók véleményére és jólétére,
- I. mivel meg kellene oldani az indokolatlan nemzeti gyakorlatok és protekcionista, illetve diszkriminatív intézkedések kérdését, ezek ugyanis a piac széttagozásához vezetnek, és megfosztják a fogyasztókat a konszolidáció előnyeitől.

Általános kilátások

1. úgy véli, hogy a pénzügyi konszolidáció az uniós és globális szinten fokozódó versenyre adott válaszreakcióként kialakult fontos – noha nem kizárólagos – piaci trend;
2. úgy véli, hogy a pénzügyi konszolidációjának nem egy adott számú pénzintézet létrehozása a célja, hanem arányosnak kell lennie a pénzügyi versennyel;
3. megjegyzi, hogy a pénzintézetek esetében továbbra is az egyesülés és felvásárlás a leggyakrabban alkalmazott növekedési stratégia; továbbá megjegyzi, hogy egy modern gazdaságban a konszolidációs hatások különböző módon érhetők el, például intézmények közötti kereskedelmi szövetségeken keresztül, a háttértevékenységek kiszervezésével vagy visszaszervezésével, a háttértevékenységekben való együttműködéssel és versenytársakkal közös infrastruktúrák (például a fizetési, kiegyenlítési és elszámolási rendszerek) létrehozásával;
4. üdvözli azokat a pozitív hatásokat, amelyeket az euró és a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó cselekvési terv gyakorolt a bankközi pénzügyi piacok integrációjára, a piacok átláthatóságára és likviditására, valamint az EU pénzügyi szabályozási keretrendszerének modernizálására és kiteljesítésére, még akkor is, ha a pénzügyi piacok integrációja szempontjából mindezidáig nem érzékelhető a közös valuta valamennyi következménye;
5. megjegyzi, hogy az egyesülési és felvásárlási valamint átszervezési tevékenységet, amely valószínűleg kedvező hatást gyakorol a versenyképességre, gyakran kíséri a munkahelyek elvesztésétől való félelem érzete, ami időnként – különösen egyes régiókban – be is következik;
6. tudomásul veszi az új tagállamokban az elmúlt 10 évben a határokon átnyúló egyesüléseken és felvásárlásokon keresztül bekövetkezett erőteljes konszolidációt; e tekintetben emlékeztet arra is, hogy a kis gazdaságok számára fontos a megbízható és stabil pénzügyi rendszer;
7. emlékeztet arra, hogy a konszolidáció nem önmagáért való politikai cél, hanem a növekedés serkentése, az innováció ösztönzése, a verseny biztosítása, a finanszírozáshoz való hozzáférés javítása, a szinergiák és költséghatékony megoldások pénzintézetek általi kihasználásának lehetővé tétele, valamint megfelelő fogyasztóvédelem biztosítása mellett az ügyfeleknek kínált nagyobb választék és jobb minőség által egyértelmű előnyöket kell nyújtania a gazdaság számára;
8. kéri, hogy szenteljének figyelmet a pénzügyi ágazatban a tulajdonjog és a tevékenységek átszervezésével, és különösen a tevékenységek kiszervezésével történő konszolidáció foglalkoztatásra gyakorolt hatásainak; sürgeti az ágazatot, hogy vállaljon teljes szociális felelősséget és hozzon a pénzintézetek személyzetének képzésére és képesítésére irányuló kísérő intézkedéseket, hogy az összhangba kerüljön a lisszaboni stratégiának a tudásintenzív gazdaság kialakítására vonatkozó célkitűzéseivel;

2006. július 4., kedd

9. úgy véli, hogy meg kell őrizni a pénzüzetek sokféleségét, amely jobban tükrözi a vállalatok, a KKV-k és a fogyasztók eltérő finanszírozási szükségleteit, és hogy ezért az EK-jogszabályoknak egyetlen típusú üzleti modellt vagy vállalati szerveződést, illetve egyetlen típusú terméket sem kell előnyben részesíteniük a többi rovására;
10. úgy véli, hogy az EU pénzügyi szolgáltatási szerkezetének biztosítania kellene a különböző struktúrák és méretek együttes létezését, hogy hatékony és versenyképes szereplők legyenek jelen mind nemzetközi szinten, mind pedig a fogyasztóhoz közeli hálózatokban;
11. úgy véli, hogy biztosítani kell a pénzügyi termékek sokféleségét, mivel az felel meg a fogyasztók különböző és változó igényeinek.

A határokon átnyúló konszolidáció akadályai

12. megjegyzi, hogy különböző akadályok miatt a pénzügyi ágazatban – és különösen a bankszektorban – a határokon átnyúló konszolidáció szintje gyakran elmarad a belföldi konszolidáció szintjétől az EU-ban; tudomásul veszi a Bizottság felmérésében megnevezett akadályokat;
13. rámutat arra, hogy a konszolidációból származó gazdasági szinergiáknak és költséghatékonyságnak elérhetőnek kell lenniük a belső piacon, és nem szabad azokat indokolatlan akadályokkal, például adózási akadályokkal, különböző felügyeleti rendszerekkel gátolni; támogatja a Bizottság ezen akadályok megszüntetésére irányuló szándékát; tudomásul veszi azokat a nehézségeket, amelyekkel a pénzüzetek szembesülnek, amikor ugyanazon vagy egyenértékű termékek több országban történő eladása során meg akarják valósítani a költséghatékonyságot, a méretgazdaságosságot és a választékgazdaságosságot, és felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja tovább ezeket a nehézségeket;
14. rámutat arra, hogy a piaci résztvevőknek figyelembe kell venniük társadalmi felelősségüket az egyesületi és felvásárlási valamint átszervezési tevékenységek során; továbbá rámutat arra, hogy a globalizáció folyamatán belül az Európai Unió polgárainak bizalmát csak egyféléképpen lehet megnyerni, a szociális piacgazdaság megerősítésével, több és jobb munkahellyel;
15. elismeri a nemzeti felügyelet fontos szerepét a prudenciális felügyelet végrehajtásában és a nemzeti pénzüpiacok és pénzüzetek megbízhatóságának megővésében;
16. rámutat arra, hogy az egymástól eltérő nemzeti felügyeleti gyakorlatok és normák csökkenthetik a piac hatékonyságát, növelhetik a több országban működő pénzüzetek működési költségeit, így mérsékelhetik az egységes pénzüpiac jótékony hatását, és végső soron szétöredezetté is tehetik azt;
17. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a stratégiájuk uniós szintű kialakítására törekvő pénzüzetek gyakran szembesülnek költséges és időigényes szabályozási és felügyeleti gyakorlattal és országonként különböző beszámolási kötelezettségekkel;
18. meggyőződése, hogy a felügyeleti gyakorlatok és normák további konvergenciája mérsékelheti az egymástól eltérő felügyeleti gyakorlatok negatív hatásait és javíthatja a piaci hatékonyságot; üdvözlí az európai bankfelügyelők bizottsága által elért haladást, és bátorítja annak további munkáját;
19. üdvözlí a hármas szintű bizottságok – az európai bankfelügyelők bizottsága (CEBS), az európai értékpapírpiaci szabályozók bizottsága (CESR) és a biztosítás és a foglalkoztatói nyugdíjak európai felügyelőinek bizottsága (CEIOPS) – által elért haladást, mivel sikerült a felügyelet nagyobb konvergenciáját megvalósítaniuk, és bátorítja további munkájukat;
20. megjegyzi, hogy a bankközi piacok integrációja szinte befejeződött, különösen a pénzüpiaci integráció igen előrehaladott, és hogy a kamatemelések és -csökkentések bejelentése gyorsan és jól tükröződik a piaci árakban;
21. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy számos adózási akadály, különösen a csoportos adóalanyok közötti HÉA-kötelezettség, illetve a pénzügyi szolgáltatások HÉA-kezelése vonatkozásában tapasztalható semlegesség és jogbiztonság hiánya csorbítja és gyakran megakadályozza a szinergiákat és a költséghatékonyságot, és felhívja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatokat ezen akadályok leküzdésére;

2006. július 4., kedd

22. megjegyzi, hogy jelenleg a vállalkozói költségek mellett jelentkező jelentős vissza nem igényelhető HÉA-költségek nagy mértékben korlátozzák a határokon átnyúló konszolidációból származó lehetséges megtakarítást;
23. megjegyzi, hogy bizonyos tagállamokban az osztalékok jelenlegi adójogi kezelése inkább a belföldi kifizetésnek kedvez, mint az uniós osztalékoknak;
24. úgy véli, hogy a kiskereskedelmi pénzügyi szolgáltatások piacának további integrálása jobb minőségű termékek szélesebb választékát hozná a fogyasztók számára, és lehetővé tenné a vállalatok számára, hogy termékeiket az EU kiskereskedelmi pénzügyi piacain meglévő verseny akadályozása nélkül a határokon túl is értékesítsék; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő világos és tömör stratégiát a kiskereskedelmi pénzügyi piacok integrálására;
25. sürgeti a Bizottságot és a pénzügyi szolgáltató ágazatot, hogy folytasson további megbeszéléseket a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó, a mobil uniós polgárok más tagállamokban való tevékenységeihez esetlegesen szükséges „26. rendszer” előnyeiről és hátrányairól, hogy ezek a polgárok számukra ismerős szolgáltatásokat választhassanak, és csak egyszerű, szokásos szabályok alapján kelljen velük kapcsolatba kerülniük; sürgeti a Bizottságot, hogy határozza meg a jogalapot, magas szinten biztosítsa a fogyasztóvédelmet és határozza meg a harmonizáció szükséges összetevőit és a megfelelő felügyeleti rendszert;
26. úgy véli, hogy érték az európai gazdaság számára az európai bankpiac pluralista struktúrája, és ezt nem kellene megkérdőjelezni.

Szabályozási és felügyeleti rendszer

Piaci szerkezet

27. megjegyzi, hogy a piaci koncentráció szintje egyes tagállamokban aggodalomra ad okot a piaci szerkezettel, az európai bankok és más pénzintézetek magatartásával és viselkedésével kapcsolatban;
28. kéri, hogy a Bizottság és a nemzeti versenyhivatalok az EK-Szerződésnek és az Európai Közösségek Bírósága joggyakorlatának megfelelően lelkiismeretesen vizsgálják a pénzpiacok és a pénzintézetek koncentrációját;
29. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a vonatkozó jogszabályok tagállamok általi következetes végrehajtását;
30. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, milyen következményekkel jár a fő regionális pénzügyi központokban zajló konszolidáció a kis régiók és a KKV-k finanszírozására.

Felügyelet

31. üdvözli a prudenciális felügyeletre vonatkozó, nemrégiben elfogadott uniós intézkedéseket, különösen a tőkekövetelményekről szóló irányelvet, amely előmozdítja a származási országbeli ellenőrzés elvét, és jelentősen megváltoztatja a jelenlegi felügyeleti keretrendszert; amely új intézkedéseket tartalmaz az illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés és a felügyeleti közzétételi követelmények vonatkozásában, továbbá szélesebb jogkört biztosít az összevont felügyeleteknek a kockázatértékelési modellek validálása tekintetében; meggyőződése, hogy a jelenlegi szabályozásban ezt a lépést a jogkörök és felelőségek anyországbeli és fogadó országbeli felügyeletei közötti egyértelmű és kiegyensúlyozott megosztásának kell kiegészítenie;
32. megjegyzi, hogy az európai részvénytársaság (SE) modelljét elfogadni kész nagyobb uniós pénzügyi csoportok vállalati struktúrájának átalakulása jelentős következményekkel jár az érintett felügyeletekre nézve; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse figyelemmel a helyzetet és vizsgálja meg, hogy az SE-modell hatással van-e a prudenciális stabilitásra és a válságkezelési struktúrákra;
33. felhívja a Bizottságot, hogy javaslataiban vegye figyelembe azokat a nehézségeket, amelyekkel egyes nemzeti jogalkotók szembesülnek a külföldi tőke nagyarányú jelenléte által jellemzett piacokon való fellépésnél;

2006. július 4., kedd

34. megjegyzi, hogy a nagy mértékben integrált pénzpiacokon a nemzeti joghatóságokon túllépő válságokat a nemzeti hatóságok nem képesek egyedül megoldani; e tekintetben úgy véli, hogy a nemzeti felügyelet, a felügyeleti szabályozások és a jogilag nem kötelező érvényű megállapodások jelenlegi hálózata talán nem elegendő a piaci kudarcok vagy a határokon átnyúló fontos pénzügyi csoportok által okozott nagyobb válságok leküzdésére; úgy véli, hogy a felügyeleti hatóságok közötti együttműködés és kölcsönös bizalom válsághelyzetben elengedhetetlen, és sürgeti a Bizottságot és a felelős nemzeti hatóságokat, hogy fejlesszenek ki közösen megfelelő javaslatokat a hatékony válságkezelésre a Parlament további megfontolására;
35. úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió tekintélye erősebb lesz a – különösen a banki felügyeletet befolyásoló – nemzetközi tárgyalásokon belső működése világosabbá tételével;
36. megjegyzi, hogy a végső hitelező kérdését az európai pénzügyi felügyeletről folytatandó további vitákkal párhuzamosan kell megoldani; e tekintetben hangsúlyozza, hogy egyértelműen meg kell határozni a felelőségeket;
37. megjegyzi, hogy a jelenlegi felügyeleti rendszer többszörös beszámolási kötelezettséget ró a bankokra, ennél fogva minden felügyeleti intézmény jelentős feladata a normák konvergálása;
38. úgy véli, hogy ideje volna, hogy az EU intézményei, különösen a Parlament az EU pénzpiacainak felügyeleti rendszeréről szóló eszmecserét kezdeményezzen; ezért kéri egy olyan szakértői bizottság felállítását 2006 végéig, amely tanulmányozná és a felállítást követő hat hónap elteltével jelentést készítené arról, milyen következményekkel jár a piacok és a pénzügyi intézetek konszolidációja a prudenciális felügyeletre, a pénzügyi stabilitásra és a válságkezelésre nézve; e tekintetben felkéri a bizottságot, hogy javasoljon a többszöri beszámolási kötelezettség egyszerűsítésére és a jelenlegi struktúrák javítására vonatkozó konkrét megoldásokat, és végső soron mérlegelje az európai pénzügyi felügyeleti igényeit és struktúráit;

*
* *

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0295

A társasági jog terén az utóbbi időben tapasztalható fejlemények és a jövőbeli kilátások

Az Európai Parlament állásfoglalása a társasági joggal kapcsolatos új fejleményekről és kilátásokról (2006/2051(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A társasági jog modernizációja és a vállalatirányítás fejlesztése az Európai Unióban – terv az előrelépéshez” című, 2003. május 21-i közleményére (COM(2003)0284),
- tekintettel a Bizottságnak a tavaszi Európai Tanácshoz intézett „Közös munkával a növekedésért és a munkahelyekért – a lisszaboni stratégia új kezdete” című közleményére (COM(2005)0024),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett „Közös cselekvések a növekedésért és a foglalkoztatásért: a Közösség lisszaboni programja” című közleményére (COM(2005)0330),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett „Az elbírálás alatt álló jogalkotási javaslatok átvizsgálásának eredménye” című közleményére (COM(2005)0462),